

[Ze zájezdu Perly starobylé Anglie aneb Jak jsme putovali do Anglie a po Anglii](#) [1]

Autor:

- [OBSTOVÁ, Jana](#) [2]

Číslo:

- [2017, ročník 26, číslo 2](#) [3]

Rubrika:

- [Z ústředních orgánů](#) [4]

Klíčová slova:

- [Spojené království](#) [5], [zájezdy](#) [6]

Ve dnech 18. až 23. května 2017 SKIP uspořádal zájezd do Anglie nazvaný Perly starobylé Anglie. Podle předpokládaného programu zájezdu jsme měli navštívit nejen rodiště světoznámého spisovatele Williama Shakespeara, tj. Stratford upon Avon, ale i další krásná místa v Anglii – Canterbury, vodní hrady Leeds a Hever, univerzitní města Oxford a Cambridge, město Bath, hrad Warwick a poslední den před odjezdem Londýn.

Den první - čtvrtek 18. května

Putování do Anglie pro naprostou většinu účastníků zájezdu začalo 18. května v 5.45 ráno odjezdem z Prahy směrem na Plzeň, kde přistoupili zbývající účastníci a naše průvodkyně Martina Tycarová.

Cílem prvního dne zájezdu a dlouhé cesty přes Německo a Belgie až na pobřeží Francie byla francouzská vesnice Loon Plage u Dunkerque, ve které byl zajištěn nocleh před přejezdem z Francie do Anglie. Bohužel na dálnici přibližně u německého města Würzburg se stala závažná dopravní nehoda, která uzavřela průjezd dálnic v našem směru na více než dvě hodiny. Do místa dojezdu jsme se pak dostali ve večerních hodinách a v prudkém dešti, takže zcela promočeni jsme se ubytovali v hotelu Kyriad Dunkerque Sud. Bez ohledu na pozdní ubytování nás druhý den čekal brzký ranní odjezd do přístaviště k přepravě Eurotunelem do Anglie.

Den druhý - pátek 19. května

Putování do Anglie pokračovalo krátkým přejezdem do francouzského přístavního města Calais, poté po pasové kontrole bylo našemu autobusu povoleno najetí do vagonů vlaku, kterým jsme se přemístili z Francie do Anglie. Cesta Eurotunelem do anglického města Folkestone trvala něco málo přes půl hodiny; pro mnohé ovšem mohl být pobyt v uzavřeném vlaku, ve kterém se před a za každým vozidlem spustí kovová stěna, trochu deprimující. Eurotunel je dlouhý 50 km, z toho 38 km vede pod mořským dnem Lamanšského průlivu. Jedná se o třetí nejdelší železniční tunel na světě.

První zastávkou na území Anglie bylo opevněné středověké město [Canterbury](#) [7]. Canterburské opatství, katedrála a kostel svatého Martina jsou zařazeny do seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Canterburská katedrála je místem, kde je pohřben Jindřich IV. a Eduard IV., ale nejznámější

je jako místo, kde byl roku 1170 zavražděn [Tomáš Becket](#) [8]. Na základě této události se Canterbury stalo významným poutním místem a bylo inspirací pro [Canterburské povídky Geoffreyho Chaucera](#) [9]. Nemocnice svatého Tomáše byla využívána jako ubytovna pro poutníky.

Další zastávkou druhého dne byla prohlídka [vodního hradu Leeds](#) [10] s květinovými zahradami a bludištěm. Prvopočátky hradu se oficiálně datují na začátek 12. století. Roku 1278 přešel hrad Leeds do královských rukou Eduarda I. a jeho ženy Eleonory Kastilské. Eleonora byla první anglickou královnou, která toto místo prohlásila za svůj domov. V průběhu dějin byl hrad Leeds určen ovdovělým královnám Anglie. Toto sídlo královny vždy obdržely po smrti svých manželů. Během 150letého období ve středověku se zde zabydlelo celkem šest královen (Eleanora Kastilská, Markéta Francouzská, Izabela Francouzská, Jana Navarrská, Anna Česká, Kateřina z Valois). Roku 1327 hrad po svém manželovi Eduardu II., který byl zavražděn, zdědila královna Izabela. Eduardova vražda byla pravděpodobně odplatou. O šest let dříve se totiž přihodilo, že Izabela přijela do hradu Leeds a žádala o poskytnutí přístřeší. Tehdy se o hrad staral Eduardův sluha, odmítl ji ale vpustit dovnitř a na její družinu zaútočili lučištníci s hořícími šípy. Když se Eduard II. o této události dozvěděl, tak jej to rozhněvalo, nechal hrad obléhat, převzal jej plně pod svoji kontrolu a sluhu ze svých služeb vyhodil. Za dynastie Tudorovců hrad často navštěvoval král Jindřich VIII. společně se svojí první manželkou Kateřinou Aragonskou. O Jindřichu VIII. můžeme mluvit jako o nejslavnějším majiteli hradu. Jindřichův syn, král Eduard VI., přidělil hrad jednomu ze svých dvořanů za jeho věrné služby a oddanost koruně. Od té doby je hrad v soukromém vlastnictví. Byl užíván jako pevnost, vězení i jako víkendové odpočinkové sídlo; bydlely zde různé významné šlechtické rodiny. Přečkal občanskou válku, napoleonské období, další vojenské konflikty. Během druhé světové války zde mělo britské vojsko jedno ze svých center, v němž se vyvíjely a testovaly tajné vojenské technologie.

Dnešní podoba hradu je výsledkem 900 let dlouhého vývoje a mnoha úprav. Všechny části byly postupně ve 20. století rekonstruovány, aby byly zachovány v perfektním stavu i pro další generace. Posledním soukromým vlastníkem zámku byla lady Olive Baillie, která v roce 1974, těsně před svou smrtí, odkázala hrad na věčné časy britskému národu s dodatkem, že o hrad se bude starat dobročinná organizace [Leeds Castle Foundation](#) [11]. Od té doby je také přístupný veřejnosti, nedostává však žádnou státní finanční podporu. Ke hradu Leeds patří rozlehlá typicky anglická zahrada, kde kvete plno květin a rostou stromy i keře. V zahradě jsou i velké voliéry, ve kterých zde chovají na sto druhů ohroženého ptactva. Vyznat se v bludišti vážně není legrace, dlouhou dobu můžete bloudit a nenajdete cestu do jeho středu I mne zachránil až pracovník hradu, který si pro mne došel a dovedl mne do středu bludiště, odkud jsem se důmyslně řešeným podzemním východem dostala ven.

_[12]
Bludiště u hradu Leeds

Poslední zastávkou prvního dne v Anglii byl další vodní hrad - [Hever](#) [13]. Nachází se ve vesnici Hever poblíž Edenbridge. Mezi lety 1462 a 1539 byl sídlem rodu Boleynů. Své mládí zde strávila například i Anna Boleynová, manželka krále Jindřicha VIII. V roce 1903 učinil chátřání hradu přítrž William Waldorf Astor, jeden z nejbohatších Američanů té doby. Ten se roku 1891 spolu se svou rodinou přestěhoval do Anglie. O dvanáct let později zakoupil hrad Hever a do jeho rekonstrukce investoval nejenom svůj čas, ale i část svých financí. V prostorách hradu je možno vidět jednu z nejlepších sbírek portrétů Tudorovců. Zahrady kolem hradu se rozkládají na cca 125 akrech, jsou zde jak původní zahrady založené původními majiteli hradu, tak i zahrady modernější, např. italská zahrada založená Williamem Waldorfem Astorem se sochami a umělecky sestříhanými keři, stromy a s nejrůznějšími rostlinami. Je zde také zahrada v anglickém stylu s asi čtyřmi tisíci růžemi. Blízko hradu leží 38akrové jezero s kaskádami a fontánami, které slouží k vodní rekreaci a jeho okolí pak k procházkám. V části zahrady je umístěno venkovní pódium a hlediště pro nejrůznější kulturní akce.

[14]
Vodní hrad Leeds

Ubytování jsme byli v hotelu Copthorne Hotel Slough Windsor poblíž městečka Windsor. Zde jsme si mohli z nabízených ingrediencí připravit také klasickou anglickou snídani se vším, co k ní patří.

Den třetí - sobota 20. května

V sobotu byla na programu prohlídka nejznámějšího univerzitního města Oxford, prohlídka Avebury a návštěva historického města Bath.

V 8. století byl v [Oxfordu](#) [15] založen klášter svaté Frideswidy a první zmínka o něm se objevila už v roce 912. V 10. století se Oxford stal důležitým vojenským hraničním městem. Svatá Frideswida je patronkou města i univerzity. Starobylé městečko je obklopeno překrásnou anglickou přírodou. Nachází se na soutoku mnoha malých říček, které svým spojením vytváří řeku Temži, jež teče dál a rozšiřuje se po celý svůj tok až do Londýna. Význam Oxfordu se projevil i tím, že od Jindřicha II. obdržel privilegia, která obyvatelům města zajišťovala stejná práva, jako měli obyvatelé hlavního města. V té době zde bylo vybudováno mnoho církevních staveb. Ve 13. století začalo vzrůstat napětí mezi městem a univerzitou, které skončilo porobením města a snížením jeho významu. První zmínka o univerzitě pochází z 12. století, nejstaršími univerzitami jsou univerzity založené ve 13. století. Od počátku 20. století Oxford zaznamenal rozvoj tiskařského a nakladatelského průmyslu. Ve 20. letech 20. století došlo založením Morris Motor Company k významné změně struktury ekonomiky. V továrně na jihovýchodním okraji města, kde se hromadně vyráběly automobily, bylo zaměstnáno velké množství obyvatel města a jeho okolí. V 70. letech 20. století zde bylo zaměstnáno asi 20 000 pracovníků, i když v 80. letech došlo ke znatelnému poklesu výroby. Oxford tak má dvě tváře - na západ od Magdalen Bridge je univerzitní část a na východ od něj automobilová

část.

Jako návštěvníka centra města mě celkem nepříjemně překvapilo velké množství automobilů, patrových autobusů a lidí zde se pohybujících; vliv přistěhovalců hledajících práci v automobilových závodech, nedávná vlna imigrace z jihovýchodní Asie a rozsáhlá studentská komunita vytvářejí z Oxfordu kosmopolitní a velmi rušné město.

Další zastávkou třetího dne bylo místo [Avebury](#) [16]. Kamenný kruh Avebury Stone Circle u vesnice Avebury, vystavěný přibližně v roce 2 500 př. n. l., byl kdysi pravděpodobně náboženským centrem. Jeho stavba trvala téměř pět století. Toto místo je mystické, i když není známo, proč bylo vytvořeno. Je to největší kamenný kruh na světě a zároveň unikátní neolitická památka. Má průměr 427 metrů (zabírá plochu 11,5 ha). Avebury bohužel není tolik známé jako Stonehenge. Je tvořeno obřím prstencem skoro stovky pískovcových pilířů, širokým příkopem a je obeháno výrazným kruhovým valem. Soustava kruhů je tak rozlehlá, že v jejím středu se dokonce nalézá vesnice se stády ovcí pohybujících se mezi kamennými útvary (mnozí návštěvníci znalí této skutečnosti byli na rozdíl od nás obuti v holínkách). Hlavní obří prstenec v sobě obsahuje ještě další dva menší kruhy a zvláštní kamenné útvary. Kameny nebyly nijak upravovány ani otesávány a jejich váha je okolo 40 tun. Mnohé z kamenů však v 18. století zničili pověřiví vesničané. Ničení kamenů probíhalo tak, že byly rozpáleny ohněm a následně polity vodou, čímž se narušila jejich struktura a začaly pukát. Menší části kamenů využili jako stavební materiál na stavbu svých obydlí. Zničením kamenů chtěli „pročistit“ pole pro pěstování obilí.

Poslední zastávkou bylo historické město [Bath](#) [17], považované díky jednotnému architektonickému stylu za jedno z nejkrásnějších měst ve Velké Británii. Město samotné založili Římané kolem roku 43 n. l., brzy poté, co se vylodili v Británii. Když objevili místní prameny, zůstali v Bath celých 400 let. Centrem zdejšího náboženského života byly chrám a lázně. Římané opustili Británii před rokem 410 n. l. Město postupně upadalo, lázně se zanesly, budovy se zhroutily a až na spodní patra byly rozebrány na stavební materiál. Prameny tu ale zůstaly, a tak tu kolem roku 1100 vyrostly nové lázně. Ve 13. století už však nikdo netušil, že hluboko pod nánosy půdy jsou ukryty římské bazény a další stavby. Ty byly objeveny až v roce 1775 v rámci nové rozsáhlé přestavby města. Výsledkem archeologických vykopávek v následujících desetiletích se stala rekonstrukce římských lázní a zřízení muzea, které jsme navštívili. Koncem 18. století byly ve městě strženy téměř všechny středověké domy a na jejich místě vznikaly podél plánovitě navržených širokých ulic honosné budovy. Těmito širokými ulicemi však probíhal v době naší návštěvy cyklistický závod, pohyb ulicemi byl omezen a navíc začalo velmi silně pršet. Kvůli silnému dešti jsme si nemohli prohlédnout Pulteney Bridge – most, který je inspirován Pontem Vecchio ve Florencii. Posledním bodem programu před odjezdem z Bathu do místa noclehu, už bez deštníků a pláštěnek, byla prohlídka kruhového náměstí Circus a půlkruhové stavby třiceti domů Royal Crescent, kterou sjednocuje jednotné použití iónských sloupů podle návrhu architektů Johna Wooda st. a Johna Wooda ml.

- [18]
Bath – kruhové náměstí Circus

[19]
Bath – Royal Crescent

Ubytování jsme byli v hotelu Ibis Gloucester.

Den čtvrtý – neděle 21. května

V neděli bylo naší první zastávkou město [Stratford upon Avon](#) [20], historické městečko s hrázděnými domy a rodiště Williama Shakespeara. Místní kostel Nejsvětější Trojice je také znám pod názvem Shakespearův kostel, a to díky skutečnosti, že zde byl slavný dramatik pokřtěn a pochován. Společně s ním jsou v něm pohřbeny i jeho žena Anne a dcera Susanne. Kostel byl postaven v roce 1210 na základech saského kláštera a je nejstarší budovou ve Stratfordu. Každoročně ho navštíví až 200 000 turistů. Rodný dům Williama Shakespeare se nezachoval.

[21]
Stratford upon Avon

[22]
Stratford upon Avon – hrázděné domy_ [22]

Další zastávkou, a to velmi příjemnou, byl hrad [Warwick](#) [23]. Tento středověký hrad se nachází ve stejnojmenném městečku nedaleko Coventry na řece Avon. Byl postaven po roce 1068 na rozkaz Viléma Dobyvatele a následně byl ještě mnohokrát upravován. Jako pevnost byl používán až do 17. století, kdy byl přestavěn na venkovské sídlo. Ve středověku sloužil i jako vězení pro válečné zajatce, během válek růží patřil Richardovi Nevillovi, který na hradě věznil krále Edwarda IV. Od roku 1759 až do roku 1978 byl hrad v soukromém vlastnictví rodiny Grevillů. Od té hrad koupila dnešní společnost Merlin Entertainment, která z hradu udělala přitažlivou turistickou atrakci. Na hradě je několik návštěvních okruhů, které jsou mj. vyzdobeny voskovými figurínami. Na hradě jsme se mohli pohybovat bez omezení. V době naší návštěvy bylo příjemné počasí – uvnitř i venku bylo proto mnoho návštěvníků, především rodin s dětmi.

[24]
Hrad Warwick

[25] - [25]

Expozice na hradě Warwick

Poslední zastávkou čtvrtého dne bylo druhé neznámější univerzitní město – [Cambridge](#) [26]. Na rozdíl od Oxfordu zde nebylo tak rušno, v ulicích se pohybovali především studenti, kteří si užívali nedělního slunečného dne. Historie města sahá až do dob Římanů. Ti využívali splavnosti řeky Cam, která městem protéká. Od 11. století se ve městě začaly zakládat náboženské řády a roku 1209 sem přišla skupina církevních učenců a studentů, kteří se odtrhli od Oxfordské univerzity. Netrvalo dlouho a založili zde univerzitu vlastní. Její nejstarší kolejí je Peterhouse pocházející z roku 1284. V roce 1446 byla Jindřichem VI. započata výstavba jedné z nejvýraznějších dominant města, kterou je King's College Chapel. V roce 1534 zahájilo ve městě svou činnost jedno z nejvýznamnějších světových nakladatelství [Cambridge University Press](#) [26]. Cambridgeskou univerzitu tvoří 31 kolejí, z nichž nejstarší a zároveň nejmenší je již zmíněný Peterhouse a nejmladší je kolej Robinson z roku 1979. Většina z kolejí se nachází v centru města a půdorys těch starších vychází z jejich dřívější svázanosti s církevními institucemi. Budovy koleje jsou většinou rozmístěny kolem nádvoří a představují jedinečnou směsici architektury pokrývající období 600 let – od středověku až po současnost. V Oxfordu ani v Cambridge však nejsou univerzitní prostory přístupny veřejnosti, takže si je lze prohlédnout pouze zvenčí.

Ubytování jsme byli v hotelu Cophthorne Hotel Slough Windsor poblíž městečka Windsor.

Den pátý – pondělí 22. května

Pátý den byla na programu prohlídka neznámějších a nejvýznamnějších pamětihodností Londýna.

Nemohli jsme vynechat budovu parlamentu s věží [Big Ben](#) [27]. Jméno Big Ben se sice obvykle

používá pro celou hodinovou věž; Big Ben je však ve skutečnosti pouze přezdívka hlavního a největšího zvonu ve věži, který odbíjí celou hodinu. Původní zvon o hmotnosti šestnáct tun byl odlit roku 1856. Vzhledem k tomu, že věž ještě nebyla dokončena, byl umístěn v New Palace Yard, ale vlivem úderů srdce zvonu popraskal. Poté byl znovu odlit zvon o hmotnosti 13,8 tun a ten je používán dodnes. Nový zvon byl na věž instalován roku 1858 spolu s dalšími menšími zvony. Na mostě u věže jsme viděli připravené betonové zátarasy jako opatření proti případnému dalšímu teroristickému útoku.

[28]
Londýn - Big Ben

[Westminsterské opatství](#) [29] je chrám anglikánské církve ve stavebním tvaru katedrály, postavený převážně v gotickém slohu, nacházející se v londýnském obvodu Westminster, nedaleko od Westminsterského paláce. Je tradičním místem korunovací, svateb a místem posledního odpočinku anglických panovníků. Opatství nechal v letech 1045 až 1050 postavit král Eduard III. Vyznavač. Jeho stavba započala poté, co král nedodržel slib vykonat pouť do Říma. Chrám byl vysvěcen 28. prosince 1065, týden před královou smrtí. Do 19. století bylo opatství třetím centrem vzdělanosti v Anglii po Oxfordu a Cambridgi.

[Buckinghamský palác](#) [30] jsme si prohlédli pouze přes oplocení a brány paláce, ale zhlédli jsme ceremoniál střídání královských gard, které probíhá pod důsledným dohledem policie.

Prošli jsme Piccadily Circus (významný londýnský dopravní uzel, známý spíše neonovými reklamami), oblast Soho a na Trafalgarském náměstí, v jehož centru stojí Nelsonův sloup, obklopen fontánami a čtyřmi obrovskými bronzovými sochami lvů, jsme „dostali“ osobní volno, které mohl využít každý z účastníků podle svého zájmu. Já jsem si s dcerou a partnerem prohlédla Národní galerii, která je přímo na Trafalgarském náměstí.

[31]
Londýn – oblast Soho

[32]

Londýn – Trafalgarské náměstí

Sraz všech účastníků před odjezdem byl u Londýnského oka (London Eye), označovaného také jako Kolo tisíciletí. To je od roku 1999 největším vyhlídkovým kolem v Evropě (do roku 2006 mu patřilo i celosvětové prvenství). Je vysoké 135 m. Kolo bylo slavnostně otevřeno 31. prosince 1999, ale až do května 2000 nebylo z technických důvodů zpřístupněno pro veřejnost. Z českého pohledu může být zajímavé, že lité ocelové části, jako jsou hlavní hřídel, její závěsy a klouby konstrukce, byly vyrobeny českou firmou Škoda.

[33]

Londýnské oko

Po dvacáté hodině jsme nastoupili do autobusu a vydali se na dlouhou noční cestu domů. Na zpáteční cestě jsme opět absolvovali pasovou kontrolu, projeli jsme Eurotunelem v celokovovém vlaku a přes Francii, Belgie a Německo jsme již šestý den (v úterý 23. května) docestovali odpoledne do Plzně a dále pak Prahy. Za šest dnů jsme autobusem ujeli více než 3 200 km, a to včetně dvou padesátikilometrových cest Eurotunelem.

URL zdroje: <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2017-rocnik-26-cislo-2/ze-zajezdu-perly-starobyle-anglie-aneb-jak-jsme>

Odkazy

- [1] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2017-rocnik-26-cislo-2/ze-zajezdu-perly-starobyle-anglie-aneb-jak-jsme>
- [2] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/autori/obstova-jana>
- [3] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2017-rocnik-26-cislo-2>
- [4] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/rubriky/z-ustrednich-organu>
- [5] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/spojene-kralovstvi>
- [6] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/zajezdy>
- [7] <https://cs.wikipedia.org/wiki/Canterbury>
- [8] https://cs.wikipedia.org/wiki/Tom%C3%A1%C5%A1_Becket
- [9] https://cs.wikipedia.org/wiki/Canterbursk%C3%A9_pov%C3%ADdky
- [10] <https://www.leeds-castle.com/>

- [11] <https://www.leeds-castle.com/Additional+Information/Leeds+Castle+Foundation>
- [12] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova3.jpg>
- [13] <https://www.hevercastle.co.uk/>
- [14] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova12.jpg>
- [15] <https://cs.wikipedia.org/wiki/Oxford>
- [16] <https://en.wikipedia.org/wiki/Avebury>
- [17] <https://cs.wikipedia.org/wiki/Bath>
- [18] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova1.jpg>
- [19] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova2.jpg>
- [20] <https://cs.wikipedia.org/wiki/Stratford-upon-Avon>
- [21] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova10.jpg>
- [22] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova11.jpg>
- [23] <https://www.warwick-castle.com/>
- [24] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova5.jpg>
- [25] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova4.jpg>
- [26] <https://cs.wikipedia.org/wiki/Cambridge>
- [27] https://cs.wikipedia.org/wiki/Big_Ben
- [28] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova16.jpg>
- [29] https://cs.wikipedia.org/wiki/Westminstersk%C3%A9_opatstv%C3%AD
- [30] https://cs.wikipedia.org/wiki/Buckinghamsk%C3%BD_pal%C3%A1c
- [31] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova9.jpg>
- [32] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova8.jpg>
- [33] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/151/obstova7.jpg>